

BECZEĆ (5) *vb impf*

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie pierwsze e jasne (tak Cn).

inf beczeć (1). ◇ praes 1 sg beczę (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Ryczeć (o bydło); balare Mącz, Calep, Cn; mugire Calag, Calep, Cn; boare, reboare Calep, Cn; demugire, emugire Calep; belare, remugire Cn (5) : Ryczeć/ et beczeć. Mugire. Calag 104a; Boo. – Riczę, beczę. Calep 137a; Emugio – Becze iako woł, riczę. Calep 361b, 305a, 676b.

Synonimy: byczeć, ryczeć.

Formacja pochodna: bekać.

Cf BECZENIE, BĘCZEĆ

KN